

[Bramsnæs.]
mod Spekulation overholdes. Ligeledes foreslaar vi, at et Stykke af § 28 affattes saaledes:

„Enhver Aktionær kan kræve Adgang til at efterse Aktiebogen.“

Det hedder i Lovforslagets § 28:

„Enhver Aktionær kan paa Generalforsamlingen kræve Adgang til at gøre sig bekendt med, hvem der er noteret som Aktionær.“

Der er altsaa givet Aktionærerne en lille Smule Ret paa selve Generalforsamlingen. Efter vort Ændringsforslag skal der være en almindelig Ret for Aktionærerne til at faa at vide, hvem der er Aktionærer. Men det ejendommelige ved det er jo, at selv den Smule Ret, der tænktes givet Aktionærerne i saa Henseende i Lovforslaget, bortfalder efter Flertallets Forslag, idet Flertallet foreslaar, at Bestemmelsen gaar ud, saaledes at Aktionærerne overhovedet ikke faar nogen som helst Mulighed for at skaffe sig at vide, hvem andre der er Aktionærer. Det synes, som om man fra den Side har til Hensigt at gøre Aktieselskaberne til en Slags hemmelige Selskaber, saa ikke en Gang de Mennesker, der er med i dem, skal have at vide, hvilke andre der er. Den Tanke, at Aktionærerne skulde kende hinanden, er man ikke tiltalt af. Man skulde næsten tro, at Aktieselskaber, der frygter for, at Aktionærerne skal kende hinanden, ikke har helt rent Mel i Posen med Hensyn til Aktionærernes Interesser.

Ændringsforslag Nr. 15 til § 39 omhandler Selskabernes egne Aktier. Vi foreslaar her at give Paragraffen en Affattelse, der gaar ud paa, at Selskaberne ikke maa erhverve egne Aktier undtagen i de Tilfælde, hvor saadanne Aktier erhverves ved Overtagelse fra andre paa nærmere fastsatte Vilkaar. Det forekommer os, at Aktierne ikke hører hjemme i Selskabet, men ude hos Aktionærerne. Det, at Selskabet ligger med Aktierne, vil i Virkeligheden sige, at Aktiekapitalen er nedskrevet med et Beløb, som svarer til det, som Selskabet besidder af egne Aktier. Og hvis Aktieselskaberne skulde ligge med Aktierne, maatte de efter min Mening hellere nedskrive Aktiekapitalen og derved tilkendegive, at Aktiekapitalen nu er mindre, i Stedet for at opretholde den Fiktion, at hele Aktiekapitalen stadig er til Stede. Efter Lovforslaget kan Aktiekapitalen i Realiteten være nedskrevet med 10 pCt., som findes i Selskabets Besiddelse i Form af egne Aktier. Efter vor Mening bør Aktieselskaber ikke have Ret til at erhverve egne Aktier undtagen i saadanne ganske

særlige Tilfælde, som Ændringsforslaget ogsaa aabner Mulighed for.

Vi kommer derefter til Ændringsforslag Nr. 18 til § 42. § 42 er efter min Mening en af de vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget, idet den omhandler Selskabets Regnskabsaflæggelse. Det vil maaske erindres, at jeg ved første Behandling af Lovforslaget udførligt kritiserede Affattelsen af § 42. Jeg maa i allerhøjeste Grad beklage, at det ikke har været muligt at opnaa nogen som helst Ændring af § 42 under Behandlingen i Udvalget. Denne Paragraf er af stor Vigtighed, men man har ikke villet gaa ind paa nogen som helst Realitetsændring. Dette er en Bekræftelse paa, hvad jeg tidligere har sagt, at man kun er gaaet med til Ændringer paa de mindre betydningsfulde Punkter.

Det foreliggende Lovforslags § 42, der fastsætter visse Regnskabsregler, maa jeg anse for ganske utilstrækkelig, og vi har foreslaaet en helt anden Affattelse af store Dele af § 42, som efter vor Mening betegner det mindste, man kan kræve i saa Henseende.

Jeg kritiserede ved første Behandling, at man efter § 42, saaledes som den er affattet i Lovforslaget, kan foretage Opskrivninger af Aktiver i Selskaber og benytte den derved indvundne regnskabsmæssige Forbedring til Dækning af Underskud. Dette forekommer mig overordentlig farligt. Men saadan er det nu efter Lovforslaget. Der findes en Bestemmelse om, at Ejendomsskyldværdien for Selskabets faste Ejendomme skal angives i Regnskabet. Vi stiller det Forslag, at de faste Ejendomme skal opføres med Ejendomsskyldværdien. Paa dette Punkt vil Flertallet stryge selve Lovforslagets Bestemmelse. Der skal efter Flertallets Mening ikke foreligge nogen Oplysning i et Aktieselskabs Regnskab om Ejendomsskyldværdien af Aktieselskabets faste Ejendomme. Jeg gaar ud fra, at man stiller sig saadan i Erkendelse af, at de Værdier, som man opererer med i Aktieselskabers Regnskaber, ikke har noget med Ejendomsskyldværdien at gøre. Hvilken Værdi de saa har med at gøre, maa Vor Herre vide, det forstaar jeg ikke. Men jeg forstaar, at man er bange for at faa konstateret i Regnskabet, til hvilken Værdi de faste Ejendomme er ansat ved offentlig Vurdering. Man ønsker ikke en Gang, at det angives i Regnskabet, hvad disse Ejendomme er ansat til i Handel og Vandel, som det hedder i Loven om Ejendomsskyld. Det forekommer mig at være et Bevis paa, at man ønsker, at Aktieselskaberne skal have Frihed til at operere med disse Værdier, som det passer